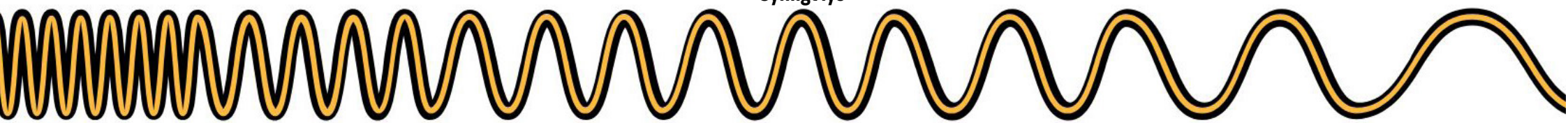
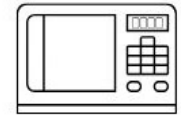

ELEKTROMAGNETISK SPEKTRUM

Synligt lys

Gammastråling

Røntgenstråling

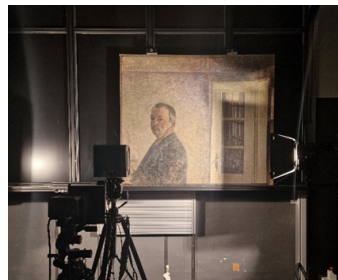
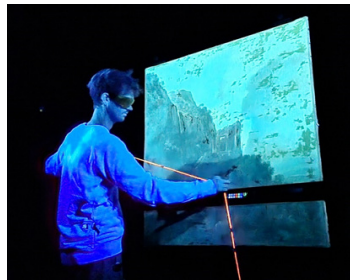
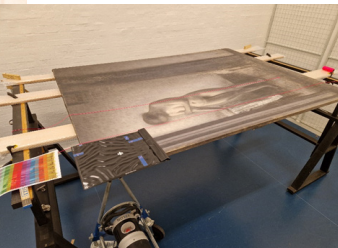
Ultraviolet stråling

Infrarød stråling

Mikrobølgestråling

Radiobølgestråling

SMK Connect

Optagelse af maleriet i almindeligt lys.

Billedet viser det, vi umiddelbart kan se på maleriet.

Optagelse af maleriet i ultraviolet stråling (UV).

Maleriet fremstår gulligt, da det ultraviolette lys får fernislaget til at fluorescere. Konservatorer bruger blandt andet UV-optagelser til at se om der er fernis på et maleri samt til at se retoucheringer og overmalinger (reparationer der dækker over skader i maleriets overflade).

Optagelse af maleriet med infrarød reflektografi (IRR).

Maleriet belyses med infrarød stråling, som trænger gennem farvelagene, indtil strålingen når materialer, der enten absorberer eller reflekterer strålerne. Metoden kan afsløre undertegninger (kunstnerens første skitse til motivet) eller ændringer foretaget af kunstneren undervejs i processen med at lave maleriet.

Røntgenoptagelse af maleriet.

Ved røntgenfotografering trænger røntgenstrålerne igennem hele maleriet; både farvelagene og det bærende underlag (i dette tilfælde lærredet). Vi kan derfor se lærredets tråde og vævemønster. Tungmetaltholdige materialer, såsom blyhvidt, stopper røntgenstrålerne og på optagelsen fremstår områder med blyhvidt lyse, mens områder malet med pigmenter af lettere grundstoffer, såsom jordpigmenter, fremstår mørkere. Metoden kan afsløre skjulte detaljer såsom ændringer i kompositionen, skader eller tidligere restaureringer.

